

30 april 2021

Beste mensen,

Afgelopen maand waren we vooral bezig met de voorbereiding van onze eerste demonstratie bij het CDA kantoor. Deze werd gisteren gehouden, en het resultaat was erg bemoedigend. Verder zijn er interessante ontwikkelingen rond de NCTV die in 2018 zijn adviezen aangepast blijkt te hebben aan de wensen van de minister en Tweede Kamer. En tenslotte zijn onze zuiderburen al volop bezig met de voorbereiding van het repatriëren van hun vrouwen en kinderen uit Syrië.

Demonstratie bij het CDA-kantoor in Den Haag op 29 april

Ondanks de barre weersomstandigheden, en ondanks pogingen van het CDA kantoor om ons te ontmoedigen, hebben we de demonstratie op 29 april toch door laten gaan. En met succes. Kennelijk had onze demonstratie ook de steun van boven, want de stromende regen stopte precies op het moment van de demonstratie. We waren in totaal met 24 demonstranten, waarvan er 20 afkomstig waren uit de kring van de "Lotgenoten"; familieleden van de vrouwen en kinderen in Syrië die tot nu toe nooit naar buiten hebben durven treden. Het feit dat nu ook andere Nederlanders het voor hun dochters en kleinkinderen opnamen, betekende voor hen een grote steun. Er was ook belangstelling van de pers, en een verslag van de demonstratie was vanochtend al te lezen in diverse [regionale kranten](#).

Foto

De deelnemers aan de demonstratie waren zó enthousiast dat zij aangaven graag mee te doen aan volgende demonstraties. De eerstvolgende daarvan is gepland op zaterdag 22 mei om 14.00 uur op de Dam in Amsterdam. Aanmelden kan bij adcorten@gmail.com.

Het was onze bedoeling om tijdens de demonstratie een [petitie](#) te overhandigen aan CDA voorzitter Marnix van Rij, en hem ook een collectie kindertekeningen aan te bieden, gemaakt door de kinderen in de kampen. Helaas was de heer van Rij op vakantie, en het partijbureau had ook niemand anders kunnen vinden om de petitie aan te nemen. Dit was een mooi bewijs van de struisvogel houding van het CDA op dit onderwerp.

Kritiek op NCTV

Vorige maand had ik een notitie geschreven over de tekortkomingen in de rapportage van de NCTV over de veiligheidsrisico's van het terughalen van IS-vrouwen en hun kinderen. Naar mijn mening werden in hun kwartaalrapporten de risico's van terughalen aangedikt en werd er nauwelijks gesproken over de risico's van *niet* terughalen. Mijn aanbeveling was dan ook dat de NCTV zo snel mogelijk met een nieuwe evaluatie zou komen waarin de risico's van wel en niet terughalen tegen elkaar zouden worden afgewogen, en waarin een duidelijke conclusie stond welke optie het beste was uit oogpunt van nationale veiligheid. Wie schetst mijn verbazing toen de NRC deze week met een artikel kwam waarin beschreven werd dat een evaluatie door NCTV medewerkers uit 2018 in de la werd opgeborgen omdat er de duidelijke conclusie in stond dat terughalen veiliger was dan niet terughalen. In plaats daarvan stuurde Dick Schoof, de baas van de NCTV, een rapport naar de

minister en Kamer met alleen een neutrale opsomming van voor- en nadelen, zonder conclusie. Dit rapport werd vervolgens door Grapperhaus gebruikt als argument om de vrouwen en kinderen niet op te halen. Dit lijkt wel heel erg op de gang van zaken bij de toeslagen affaire. Door het achterhouden van informatie is de NCTV dus medeverantwoordelijk voor de nodeloze verlenging met 3 jaar van de opsluiting van onschuldige kinderen in Syrië.

België maakt ernst met het repatriëren van zijn vrouwen en kinderen

Begin maart verklaarde de Belgische premier [Alexander de Croo](#) dat de repatriëring van Belgische kinderen een prioriteit was voor de Belgische regering. Intussen heeft de Belgische minister van Buitenlandse Zaken [Sophie Wilmès](#) verteld dat de regering van plan is om van 27 kinderen in Syrië een DNA test af te nemen om vast te stellen of zij inderdaad kinderen zijn van Belgische ouders. Er zijn op dit moment al Belgische kinderen uit Syrië teruggekeerd. Volgens informatie die Wilmès in de Kamercommissie deelde, verloopt dat redelijk goed. België onderzoekt momenteel ook op welke manier het project kan steunen die de levensomstandigheden in de kampen moeten verbeteren. "Ons land blijft dus contact houden met de de facto autoriteiten in de regio, zoals om informatie vast te krijgen en om te bekijken of een repatriëring mogelijk is", aldus Wilmès.

Het verschil in aanpak tussen België en Nederland is opvallend. België, dat enkele jaren geleden getroffen werden door ernstige IS-aanslagen, doet zijn best om zijn vrouwen en kinderen terug te halen. Nederland, waar nog nooit iemand bij een IS-aanslag om het leven is gekomen, maakt geen enkele aanstalten daartoe. En dit terwijl ons land in het verleden altijd klaar stond om andere landen de les te lezen op het gebied van mensenrechten.

Vriendelijke groeten,

Ad Corten

Deze Nieuwsbrief wordt maandelijks toegezonden aan alle mensen die zich hebben aangemeld als lid of sympathisant van het Platform Kinderen terug uit het Kalifaat. Mocht u geen prijs meer stellen op toezending van deze nieuwsbrief dan kunt u zich afmelden bij adcorten@gmail.com

